

[Fibiger.]

Nu glæder jeg mig over, at det ærede Medlem Hr. Brorsen og jeg igen er enige om, at der maa mere til, for at det kan naas.

Det er netop det, jeg tidligere har peget paa Gang paa Gang, og det kan ikke undre det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det glæder mig, at der er nogen, der giver Tilslutning til det, jeg har ført frem. Jeg har tidligere gjort mig til Talsmand for, og jeg gør det igen, at vi maa have en virkelig Hævning af Smørprisen og en virkelig Kødordning, saa Kødpriserne kan hæves, og en virkelig Kornordning samt en Ordning med Hensyn til Minimalpriser o. s. v., og naar jeg saa hører det ærede Medlem Hr. Brorsen give sin Tilslutning hertil og netop sige, at de Kriselove, der hidtil har været lavet, ikke slaar til, saa er vi naaet til det Punkt, hvor jeg tror, vi er ved at blive enige, og det er jeg naturligvis ret glad for.

Jeg ved ikke, om det, at det ærede Medlem Hr. Brorsen er blevet Ordfører i Stedet for det ærede Medlem Hr. Duborg, betyder en Kursændring, saadan at vi nærmer os noget mere til hinanden, saa der kan være Mulighed for, at vi ved at gøre en Indsats hver fra sin Side kan faa gennemført det, vi tilstræber, nemlig at skaffe Landbruget Rentabilitet, for saa vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, hvad jeg for Resten ogsaa sagde sidste Gang, at det gør mig ondt, at man ikke fra den højtærede Landbrugsministers Side kan faa Tilsagn om, at han er villig til at gaa ind i en Forhandling om en virkelig Hævning af Priserne baade paa Kød og paa Smør i det indenlandske Forbrug, saa at det kan hjælpe til at gøre Landbruget rentabelt. For det maatte man jo — det kan jeg ogsaa give det ærede Medlem Hr. Brorsen Ret i — vente af en Landbrugsminister, der er sat til at varetage netop Landbrugets specielle Interesser, at han ikke tænker saa meget paa, at saa vil der blive andre, der kommer til at betale. Den Stilling, Landbruget indtager i vort Samfund, betinger uden Tvivl, at det skal gøres rentabelt, for at de andre Erhverv kan blive rentable, for at der kan blive sat noget Arbejde i Gang, og for at nogle flere kan faa det bedre her i Landet, i Stedet for at man vedblivende skal gaa Understøttelsesvejen og andre Veje, som mit Parti ikke synes om; man maa gaa den Vej, jeg i Dag som tidligere har gjort mig til Talsmand for.

Andreasen (Forsinge): Det er jo ganske uberettiget af det ærede Medlem Hr. Brorsen at lægge ind i mine Udtalelser, at

jeg vil være med til at holde Priserne nede, thi jeg har bestemt slaaet fast, at hele den nuværende Ordning og den, der fremdeles vil blive, netop vil komme til at betyde en Hævning af Priserne. Det ærede Medlem taler sikkert ud fra det Synspunkt, der kom til Orde, da han erklærede, at han vilde være med til at gennemføre en fuldstændig Centralisering af hele Kreaturhandelen. Jeg maa da forstaa hans Udtalelser derhen, at han er enig med dem, der kræver ikke en Slagteafgift paa 10 Kr. pr. Kreatur, men — saaledes som det er foreslaaet af den Sammenslutning, det ærede Medlem nævnte — 30 Ø. pr. kg., saaledes at man kom op paa 60 Kr. pr. Kreatur. Hvis det ærede Medlem mener, det er den Betragtning, jeg er med til at gaa imod, skal jeg gerne give ham Ret.

Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg ikke vil være med til at gøre noget for de Egne, der er særlig ramt under de nuværende Forhold. Jo, hvis man paa en eller anden Maade kan gennemføre Foranstaltninger, hvorved der tages Hensyn til de særlig haardt ramte Egne, skal jeg være villig til at forhandle derom. Men Forholdet er jo for øvrigt det, hvad det ærede Medlem sikkert ved, at det, som vi endnu faar Lov til at eksportere, i overvejende Grad netop kommer fra de Egne, der er særlig haardt ramt; de 1 600—1 800 Kreaturer, der endnu gaar til Eksport, kommer væsentligst fra de Egne, det ærede Medlem Hr. Brorsen nævnte.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at Forslaget og det, jeg havde taget til Orde for, vilde betyde en Stigning af Priserne — paa dette Punkt var altsaa det ærede Medlem i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Brorsen —, men han mente, det vilde gaa for langsomt. Dette kan man dog ikke helt fastslaa paa Grundlag af det Tildrum, Loven har været gældende. Naar Loven kun har virket 5—6 Uger, maa enhver indrømme, at paa den Tid kan det ikke fastslaaes, hvorledes Lovens Virkninger vil blive. Derfor er det, vi fra vor Side stadig hævder, det er rigtigt at gaa videre ad den her foreslaaede Vej, inden man betræder nye.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde Gang paa Gang, at vi nu maatte ind i et virkelig Arbejde for at hæve Landbrugsproduktens Priser her i Landet, saaledes som det er sket andre Steder. Det lyder jo meget godt, men man maa erindre, at der er ingen Lande, hvor Landbruget har en saadan Stilling som her: